

Socialministeren (Nathalie Lind): Jeg går ud fra, at fru Lis Møller med udtrykket „lægebehandling“ sigter til behandlingen på udenlandsk sygehus eller klinik, men ikke til behandling ved udenlandsk praktiserende læge, og at baggrunden var netop det tilfælde, som fru Lis Møller omtalte før.

Jeg er naturligvis enig med fru Lis Møller i, at vi bør stille den bedst mulige hospitalsbehandling til rådighed for borgerne, og jeg kan også se, at det kan være ønskeligt, at man søger at skabe mulighed for hospitalsbehandling i udlandet, hvis behandlingen ikke kan udføres herhjemme.

Men nu lyder spørgsmålet på, om jeg vil søge sygeforsikringsloven ændret, således at der herigennem skabes hjemmel hertil. Jeg er ikke sikker på, at spørgsmålet skal løses ved en ændring af sygeforsikringsloven; for som bekendt skal sygekasserne efter den gældende lov til alle nydende medlemmer i sygdomstilfælde yde fri behandling på de offentlige sygehuse, hvor kasserne har ret til behandling mod nedsat betaling, og en sådan nedsættelse gives som hovedregel kun, hvis den syge er bosat i det område, for hvilket sygehuset er bestemt. Den betaling, som sygekassen yder for hospitalsbehandlingen, er halvdelen af den ellers fastsatte takst for behandling på vedkommende sygehus. Disse sygehustakster godkendes af indenrigsministeriet og er med den udvikling, der har fundet sted i hospitalsudgifterne, i virkeligheden kun en ringe brøkdel af de faktiske udgifter.

Sygekassernes forpligtelse til at yde fri behandling på offentlige sygehuse giver sig således udslag i en betaling, som vel efterhånden nærmest må kunne karakteriseres som værende af symbolsk karakter, idet udgifterne i alt overvejes grad afholdes som sygehusudgifter. I denne situation synes jeg ikke, det er hverken naturligt eller praktisk over sygeforsikringsloven, som jo beskæftiger sig med sygekassernes forpligtelser over for medlemmerne, at søge at skabe mulighed for hospitalsbehandling i udlandet. Jeg vil snarere tro, at det er et spørgsmål, som må overvejes af indenrigsministeren i samråd med sundhedsstyrelsen.

Når fru Lis Møller siger, at hun har taget initiativet til, at den pågældende møder henvendte sig bl. a. til mig, men at der intet er sket, vil jeg gerne have lov at sige, at det

må bero på en forkert underretning. Der er den 8. april skrevet til den pågældende, at der var en vis mulighed for, at hjælp kunne fås efter revalideringsloven, og at vi havde underrettet revalideringsdirektoratet herom. Men siden da har vi undersøgt sagen nærmere og er kommet til det resultat, at det måske er mere naturligt at lade sygehushmyndighederne tage stilling til, hvorledes de lægelige og økonomiske problemer, der opstår, når der ikke findes behandlingsmuligheder her i landet, men i et andet land, kan løses. Jeg har rettet henvendelse til indenrigsministeren herom, og jeg ved, at ministeren vil være villig til at tage sagen op til overvejelse.

Lis Møller: Jeg vil gerne takke ministeren for svaret. Det er da muligt, at det ikke er sygeforsikringsloven, der skal ændres, men jeg må indrømme, at det er mig så inderligt underordnet, efter hvilken lov denne hjælp skal ydes, bare den bliver ydet. Det er det, der er det afgørende.

Jeg har ikke sagt, at der ikke var sket noget, efter at man havde henvendt sig til socialministeren, men socialministeren gav det svar, at ifølge lovgivningen var der ikke mulighed for at yde nogen hjælp, og de har da heller ikke fået hjælp over revalideringen. Men så må mit spørgsmål jo gælde indenrigsministeren næste gang.

Socialministeren (Nathalie Lind): Det skal jo ikke være en diskussion om, hvorvidt den ene siger det ene eller det andet, men jeg vil altså gerne have lov at understrege, at jeg har ikke givet det svar, at det var udelukket at yde hjælp efter den gældende lovgivning. Jeg har givet det svar, at hvis man ikke kunne afholde udgifterne af den offentlige sygeforsikring, kunne man eventuelt yde hjælp til sygebehandling i udlandet efter revalideringsloven. Det er skrevet til den pågældende den 8. april.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Dagmar Andreassen* til indenrigsministeren:

„Hvornår agter ministeren at fremsætte forslag til nye regler for deklaration af vitaminer i levnedsmidler?“